

Ny Bruce Springsteen-film: Til halbal hjemme hos bossen

af **Jan Eriksen**

Publiceret 29/11/2019 i Kultur/Musik

FILM // ANMELDELSE – Bruce Springsteens debut som filminstruktør, *Western Stars*, er en ualmindelig flot filmet og spillet koncertfilm – men den er lige ved at blive fældet af sit eget utilsigtede benspænd.

Oprindeligt troede jeg, at filmversionen af Bruce Springsteens 2019-album *Western Stars* ville være filmatiseringer af albummets 13 fortællinger. Altså en film bestående af novellefilm, evt. kædet sammen i én historie.

Den historie havde jeg gerne set Springsteens eget bud på – gerne med ham selv i rollen som den bedagede, ensomme og mere eller mindre desillusionerede filmstjerne/stuntman, der både konkret og som en form for spøgelse går igen i flere af albummets sange. Hvis der er nogen, der kan bære en Stetson, er det Bruce Frederick Joseph Springsteen.

Den film må man så fortsat se for sig på den indre biograf. *Western Stars* er en koncertfilm, hvor Springsteen og hans kone Patti Scialfa

med stort orkester fremfører albummets sange i en lade, som Bruce selv restaurerede, da han i sin tid købte grunden i New Jersey.

Menu

Der er budt til halbal hjemme hos bossen. Indimellem de 14 numre, som det viser sig at være, er der små talevignetter henover billeder, der skifter fra karakteristiske solnedgangsbilleder, filmet i The Joshua Tree Park til smalfilms- og videoklip fra Springsteens eget liv.

Western Stars - Official Trailer - Now Playing...

Man skal ikke langt ind i den flot filmede koncertfilm, før det viser sig, at den nævnte karakter er en mindst dobbeltsidet metafor både for den amerikanske drøm, Springsteen har behandlet i et hav af sange, i almindelighed, og samtidig for Bruces egne dæmoner. Som han blandt andet har beskrevet i sin biografi *Born to Run* og Broadway solo-showet, *Springsteen on Broadway*, der kan ses på Netflix.

”Da jeg skrev mine første sange om biler, var det en metafor for håbet i den bevægelse, bilen foretager, når den kører. I dag er der stadig bevægelsen tilbage. Men håbet. Not so much,” siger Springsteen i filmen – med en af den amerikanske præsidents yndlingstalemåder.

Man forstår, at en del af *Western Stars*-sangene er spundet over den rejse, sangeren fra New Jersey har foretaget for at blive et menneske, han tør se i spejlet – og som næsten fuldt forstår at hvile i og værdsætte den kærlighed, han får fra sine nærmeste. Patti især.

I takt med at koncerterne med The E-Street band er blevet en blanding af gospel-vækkelsesmøder og ladvognsfester i XXX-large format, er entertaineren Bruce blevet mere *preacher*. (Måske var hans soloshow på Broadway et forsøg på at trække klichegardinerne til side?)

Men i det lange stykke illustrerer Springsteen sgu meget fint i sin nye film, at mandlig styrke og sejhed ikke ligger i biceps eller evnen til at

Et forbilledligt *sound*-arbejde

Sangene på *Western Stars* er inspireret af den æra i amerikansk rock, som nogle kalder *Southern California Pop Music*, defineret af pionerer som Glenn Campbell og Jimmy Webb og ikke mindst Harry Nilsson's *Everybody's Talking*, som Bruce låner fra på *Hello Sunshine*.

“

Det lyder lige præcis så poleret og voluminøst, som genren fordrer. Og virker lige præcis så intimt på lærredet, at man føler sig tilstedeværende

Bortset fra den tex-mex-inspirerede *Sleepy Joe's Cafe*, som også leveres i en forrygende version i filmen, er alle sange stærkt billedskabende små Burt Bacharach'ske symfonier. Det er stærkt filmet med mange panoreringer henover det 30 mænd og kvinder-store orkester med alt til faget hørende, når det gælder strygere, blæsere, gospelkor og et band med bl.a. den fremragende trommeslager Gunnar Olsen – ikke at forveksle med trommeslageren i det danske speed metal-band Iron Fire.

Det lyder lige præcis så poleret og voluminøst, som genren fordrer. Og virker lige præcis så intimt på lærredet, at man føler sig tilstedeværende.

Især filmens *sound departement* har gjort et forbilledligt arbejde. Noget siger overtegnede relativt store Springsteen-kender, at denne et sted i processen har valgt at lægge i hvert fald noget af ansvaret fra sig. Ikke alle Springsteens plader er produceret lige godt. For eksempel 2007-albummet *Magic*, der delvis har samme inspirationskilder som *Western Stars*, lyder som ekkoet af en bøvs i en tom 'stort metal'-container.

Men jeg må også indrømme, at jeg et par gange i løbet af filmen, oplevede de mange *slow tempo*-sange som lidt af en dyne over den behagelige biografstol. Sker der snart noget? Og det skal jeg love for, at der gjorde, da Springsteen og band sluttede af med en overstadig

Dette lille afsluttende festfyrværkeri, skrevet i en lysende opgangstid, hvor det aldrig regnede eller brændte i Californien, satte Bruces egne mørkt tonede post 08.11.16-sange i relief. Måske bevidst.

PS: Jeg så *Western Stars* i Kinopalæet i Lyngby på premiereaftenen 28.11.19. I en sal der vel kan rumme små 500. Vi var ni på premiereaftenen...

Nu er denne mangel på interesse for Bruce's debut som filminstruktør næppe retningsgivende for interessen, når og hvis The E-Street Band lægger vejen omkring Danmark på deres 2020-turne. Men jeg havde nær sagt: bare det var.

At se Springsteen og hans band i en lille sal med et ordentlig lydanlæg, ville være opfyldelsen af en livsdrøm. For mig. Og sikkert også de andre 50.000, der var i Parken sidste gang.

Western Stars. Koncertfilm.
Instrueret af Bruce Springsteen og Thom Simmy

Illustration: PR-foto.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

BRUCE SPRINGSTEEN

WESTERN STARS

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE
INTERESSERET I FØLGENDE:

JAN ERIKSEN SENESTE ARTIKLER

Jan Eriksen (f. 1958) er oprindeligt uddannet bibliotekar, men har arbejdet som journalist og redaktør siden midten af 80'erne. Først på det dengang nystartede Gaffa, hvor han var redaktør i 1986-88.

Fra 1988 til '94 var han drivkraften bag etableringen af ungdomsmagasinet Chili. Siden har han arbejdet på BT i flere funktioner senest som musikredaktør og kulturredaktør på BTMX.

Eriksen har igennem årene især skrevet om musik, men også film, teater, musicals, tv, Melodi Grand Prix, revy og stand up-comedy. Han har desuden udgivet, redigeret og fungeret som konsulent på flere bøger, både fagbøger og romaner, senest krimien 'Alt det, som ingen ser' (People's Press, 2017).

Spørger man ham om højdepunktet i hans karriere, vil svaret til enhver tid lyde: 'At have opfundet navnet 'Kryddersildene' om Spice Girls.' Hvis du vil bidrage til Jans løn på POV kan du donere til hans Mobile Pay: 22 64 82